

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΤΣΩΤΑΣ

Α'1

Λογοτεχνικό Εξωσχολικό Ανάγνωσμα

Τίτλος βιβλίου: «Παπούτσια με φτερά»

Συγγραφέας: Παπαγιάννη Μαρία

Εκδόσεις: Πατάκη

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

1. Στο βιβλίο παρουσιάζονται δύο διαφορετικοί κόσμοι. Ο πραγματικός κόσμος της Ρόζας, στη νέα της γειτονιά, και ο πλασματικός κόσμος, στον οποίο δίνει τη μάχη της για τις γλώσσες που χάνονται. Να επιλέξεις τέσσερα (4) αποσπάσματα, δύο από τον κάθε «κόσμο» της Ρόζας και να τα σχολιάσεις με το δικό σου τρόπο.

Στο βιβλίο παρατηρείται η ύπαρξη δύο διαφορετικών κόσμων, του πραγματικού και του πλασματικού. Υπάρχουν πολλά αποσπάσματα που αναφέρονται στους δύο διαφορετικούς κόσμους της Ρόζας. Συγκεκριμένα, δύο αποσπάσματα που αναφέρονται στον πραγματικό κόσμο της Ρόζας είναι τα εξής:

«Αν κάποιος έχει φαντασία μπορεί να φαντάζεται ένα καλύτερο κόσμο. Κλείνει τα μάτια του και βλέπει αυτό που ποθεί»

και

«Έτσι, φαντάστηκε ότι αυτός ο άλλος κόσμος θα ήταν σαν χαμόγελο που θα ένωνε πολλούς και διαφορετικούς κόσμους, τις μικρές κόκκινες πυγολαμπίδες που αναβόσβηναν στο χάρτη και όλους τους άλλους τους πολλούς και διαφορετικούς που βαδίζουν πάνω στη γη.»

Στο πρώτο απόσπασμα φαίνεται πόσο σημαντική είναι η φαντασία για τον άνθρωπο, καθώς με τη φαντασία του μπορεί να κάνει ένα ευχάριστο ταξίδι όπου θέλει, και να βλέπει ό, τι θέλει. Επίσης, εδώ φαίνεται να δίνεται ο ορισμός του ονείρου, διότι, όταν κάποιος ονειρεύεται, κλείνει τα μάτια και φαντάζεται ό, τι θέλει.

Στο δεύτερο απόσπασμα περιγράφεται ένα φιλόδοξο όνειρο, το οποίο δείχνει την επιθυμία ένωσης διαφορετικών κόσμων και ανθρώπων. Επιπλέον, αναδεικνύεται η σημασία της φαντασίας, γιατί χάρη σε αυτήν υπάρχουν τα όνειρα.

Τα δύο αποσπάσματα που αναφέρονται στον πλασματικό κόσμο είναι:

«Η γλώσσα δεν είναι μόνο τα λόγια. Είναι και η ιστορία των ανθρώπων. Αυτά που θυμούνται αλλά και αυτά που ονειρεύονται»

και

«Γιατί οι Γλωσσοκτόνοι θέλουν να εξαφανίσουν όλες τις γλώσσες; Γιατί θέλουν να γίνουν πανίσχυροι και η γλώσσα είναι όπλο. Αν δεν έχεις τη γλώσσα δεν μπορείς να μιλήσεις, να απαιτήσεις να φωνάξεις.»

Το πρώτο απόσπασμα αναφέρεται στο γεγονός ότι η γλώσσα είναι κάτι παραπάνω από λόγια. Είναι το μέσο με το οποίο οι άνθρωποι πλάθουν ιστορίες, τις θυμούνται και τις αφηγούνται, δίνουν όρκους, μαθαίνουν από τους μεγαλύτερους για παλιές προφητείες και μπορούν να εκφράσουν τα όνειρά τους.

Στο δεύτερο απόσπασμα επισημαίνεται πως οι Γλωσσοκτόνοι θέλουν να εξαφανίσουν όλες τις γλώσσες. Με αυτόν τον τρόπο θα υποτάξουν όλο τον κόσμο, καθώς κανένας δεν θα μπορεί να φωνάξει, να διεκδικήσει την ελευθερία του ή ακόμα και να αντισταθεί χωρίς τη γλώσσα.

Συνεπώς, και στον πλασματικό και στον πραγματικό κόσμο η φαντασία, η γλώσσα και τα όνειρα είναι πολύ σημαντικά «εφόδια».

2.α) Ποια πιστεύεις ότι ήταν τα βασικά μηνύματα – ιδέες που ήθελε να περάσει η συγγραφέας μέσα από αυτήν την ιστορία;

Ένα από τα βασικά μηνύματα που ήθελε να μεταδώσει η συγγραφέας μέσα από αυτήν την ιστορία, είναι ότι όλοι πρέπει να είναι πάντα αισιόδοξοι και να έχουν φαντασία, να βοηθάει ο ένας τον άλλον και να υπάρχει αλληλοσεβασμός. Συγκεκριμένα, όλοι πρέπει να είναι αισιόδοξοι, γιατί, όταν κάποιος είναι αισιόδοξος, έχει ακμαίο ηθικό και μπορεί να καταφέρει τα πάντα. Επίσης, η συγγραφέας στο βιβλίο αναφέρεται στη φαντασία αλλά και στο όνειρο, καθώς με τη φαντασία μπορεί κανείς να «δει» ό, τι θέλει ακόμα και να φανταστεί έναν καλύτερο κόσμο. Επιπλέον, στο βιβλίο αναδεικνύεται η αξία της συνεργασίας, όταν προετοιμάζονται για τον πόλεμο και κανένας δεν παραπονιέται για τη δουλειά. Μετά τον πόλεμο όλοι σέβονταν αυτούς που προσέφεραν στη μάχη θυσιάζοντας τις ζωές τους. Επομένως, η Μαρία Παπαγιάννη παραδίδει μέσω της ιστορίας που διηγείται, μαθήματα ζωής.

β) Πώς αντιλαμβάνεσαι τον τίτλο του βιβλίου; Εσύ φοράς κάπου-κάπου «παπούτσια με φτερά»; Κι όταν τα φοράς... πού σε ταξιδεύουν;

Ο τίτλος «Παπούτσια με φτερά» είναι πολύ ενδιαφέρων και πρωτότυπος. Θεωρώ πως ο τίτλος αναφέρεται σε ένα άτομο το οποίο θα χρειάζεται να τρέχει συνέχεια χωρίς να κουράζεται, για να υπερασπιστεί κάτι ή να δώσει βοήθεια. Για να επιτύχει αυτό το έργο, τα παπούτσια του θα πρέπει να έχουν «φτερά». Όταν καμιά φορά φοράω «παπούτσια με φτερά», ταξιδεύω σε έναν κόσμο όπου όλοι έχουν μεγάλη φαντασία, ταξιδεύουν νοερά όπου θέλουν, και κάνουν ό, τι επιθυμούν με τη φαντασία τους. Το πιο βασικό, όμως, από όλα είναι ότι ονειρεύονται, χρησιμοποιούν τη φαντασία τους, για να βλέπουν τα πιο ωραία όνειρα. Συνεπώς, ο τίτλος «Παπούτσια με φτερά» έχει ένα βαθυστόχαστο νόημα.

3. Στο βιβλίο υπάρχουν πολλά αποσπάσματα στα οποία διαφαίνονται τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά μετανάστες/πρόσφυγες και οι οικογένειές τους. Ποια από αυτά τα αποσπάσματα ξεχώρισες και γιατί; Γράψε ποια θεωρείς ότι είναι, κατά τη γνώμη σου, τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά των μεταναστών που ζουν σε μια «άλλη» πατρίδα.

Τα παιδιά μετανάστες/πρόσφυγες και οι οικογένειές τους εγκαταλείπουν τον τόπο τους, για να αναζητήσουν καλύτερη ζωή εξαιτίας διαφόρων αιτιών. Συγκεκριμένα, στο βιβλίο δύο αποσπάσματα μού κέντρισαν το ενδιαφέρον.

Το πρώτο απόσπασμα είναι: «**Νόμιζα ότι ήταν μουγκή, είπε η Ρόζα στο Χασίμ. Δεν είναι μουγκή, αλλά εδώ δεν καταλαβαίνει κανείς τη γλώσσα της**». Αυτό δείχνει ένα από τα πιο σημαντικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πρόσφυγες. Αγνοούν τη γλώσσα της χώρας υποδοχής και έτσι οδηγούνται στον κοινωνικό αποκλεισμό, αφού δεν μπορούν να επικοινωνήσουν με κανέναν.

Το δεύτερο απόσπασμα είναι: «Η Ρόζα ήξερε γιατί φοβόταν η μαμά του Χασίμ. Πίσω στο Πακιστάν είχε κι ένα κορίτσι αλλά χάθηκε στον δρόμο για την Ελλάδα. Η Ρόζα την είχε δει πολλές φορές σε φωτογραφία. Ήταν πολύ πριν γεννηθεί ο Χασίμ».

Εδώ φαίνεται ο κίνδυνος που υπάρχει κατά τη μετανάστευση και η στενοχώρια των μελών της οικογένειας, αν χαθεί κάποιος δικός τους. Επιπλέον, οι πρόσφυγες/μετανάστες συχνά αντιμετωπίζουν την έχθρα των κατοίκων της χώρας υποδοχής, καθώς θέλουν να τους διώξουν με διάφορους τρόπους.

